

(Заканчивание на 3-й стар.).

Расія-Беларусь: былі ў бацькі тры сыны. Паклікала зямля

Калі зрабіць параўнальны аналіз беларускага друку на тэму: «Расія і Беларусь», «Беларусь і Расія СІД», — супярэчнасцей, якіх крыху і кідаюцца ў вочы, на практыцы не знайдзеш. Мір, стакой і «благоеволенне в чловецех». Ну, так, калі нікілі праміжніх штосці пра імперскія амбіцыі, расіяны, — і пішам. Між тым, вканамічны адносіны паміж двума «братамі» менавіта зараз надзвычай абстрактныя. Да «свайны» справа пакуль што не дайшла, але ўсё няпросты. Не так бачыліся і не так марыліся. І гутарка і аб міжрадавых пагадненнях — яны праста ідэальныя ці блізкія да гэтага — а аб іх выкананні бакімі. Я, напрыклад, парадваўся за антызм Гайдара пасля падпісання пагаднення: ён ім літаральна сьвяціў. Потым прэм'ер развітаўся, і Ягор Цімуравіч пачаў праводзіць некалькі ішоў, чым дэкларавалася, палітыку. Аб не вынікаў гутарылі з і. а. дырэктара Мінскага завода халадзільнікаў В. С. ШУМІЛА.

— Завод знаходзіцца ў вельмі складаным становішчы, — паведаміў Віктар Сіпанявіч.

— Верагодна, ужо не першы раз?

— Зараз сітуацыя своеасаблівая. Ёсць грошы, ёсць паставішчы, у якіх ёсць што нам паставіць. Але гэта «што» да нас не даходзіць.

— Бяжыце?

— Ды не. Да паставішчыкоў не даходзіць грошы, якія мы ім акуртатна перадаём. Пскоўскаму заводу, напрыклад, запавізілі 112 мільёнаў за дзот. Натуральна, нам яго не адражучаюць.

— Прабачце, Віктар Сіпанявіч, не зусім мы разумеем: грошы ёсць, у той жа час — запавізілі...

— Ну што ж, тлумачу. Са свайго боку мы перавадзім грошы — ў Нацыянальны банк Беларусі, той — у латвіі банк ішоў. Натуральна, апошні павінен перадаць грошы прадпрыемству-паставішчыку, і на гэтым працэсе можа лічыцца завершаным. На справе ж тут пачынаецца самае цікавае. Грошы заліваюцца на рахунак, і банк пачынае іх выкарыстоўваць у сваіх мэтах. Скажам, гэта можа быць кароткачасовы крэдыт нейкай камарынай структуры, ці нешта інашае. Факт той, што грошы да паставішчыка прадпрыемства даходзяць праз месці-паставішчы. Калі вы ведаеце, як можна працаваць у такіх умовах, — падажыце.

— Наўрад ці я вам дапамагу. Але, Віктар Сіпанявіч, з якой мэтай тады падпісаліся міжрадавыя пагадненні? Можа, некаторыя нюансы не разлічаны на ўспрыманне радавога чалавека?

— Ніякіх нюансаў няма, ёсць радок у пагадненнях аб тэрмінах выплат — тыдзень і не больш. Ён не выконваецца. Замест гэтага нам прапавуе паслугі МП: яно знаходзіць грошы за дзень і вяртае іх за пўнага (3—5) працэнтаў ад сумы. Сваёго роду аказ, кіпша. Я хачу падкрэсліць: мы не адзіны, усё беларускія прадпрыемствы, так ці інакш звязаныя на расійскіх паставішчыкоў, — у аналагічным становішчы. Для звязаных пакупкіна нейкай тавару не плаціцца з'яўляюцца элементам вышэйшай сфэры, да якіх яны справы, як быццам, няма. Яшчэ як ёсць! Бо з-за гэтых самых неплацішчэй перш за ўсё ён, радавы пакупнік — мы не дадаём яму тавараў.

— «Брацтва», «сброўства на п'які», «дружная славянская сям'я» і гэтак далей — усё гэта, як і разумеем, — для публікі. Практычныя адносіны паміж краінамі СІД будуюцца, іныя, па прычынам «жорных ратунак» як можа. Я не памінаюся?

— Самае недаручнае, бядзі, тое, што вельмі нам перашкаджае палітыка. Вось мы, напрыклад, купілім у Пскове дзот толькі для таго, каб завод кампрэсару ў Мажэйскай (Літва) не спыніўся і паставіў нам гэты кампрэсар. Наш завод нібым выступае пасрэднікам паміж Расіяй і Літвой. Каб мінскі халадзільнік, якія паставілі ў Літву, і Беларусі, і Расіі, усё ж та-кі «мелі месца». А напружана — Літва — Расія, — аказваецца, нельга. Палітыкі краін пакрыжваны адзін на аднаго.

Дарэчы, грошы таксама нельга напружана перадаваць, толькі праз ЦБ.

— А вось гэта ўжо цікава.

— А вось гэта ўжо цікава. Цікава перш за ўсё, каму гэта

выгадна? Адрозні ўспамінаюцца камарынай структуры, якія, памполючы нашы грошы, перадаюць іх нашым грашматкам. А калі гаворыць шырэй?

— Я разумеем Ягора Цімуравіча. Што ён ён і гаварыў, якія б дакументаў і падпісавалі, напярэй ён кідаўся аб іштарах Расіі. У адваротным выпадку нашы грошы не ішлі б да паставішчыка месці.

— Маюць хадзілі такія дачыны: мы вінаватыя Расіі 25 мільярд, яна нам — 28. Такім чынам, у расіян з намі адмоўны баланс. Ён не па гэтай прычыне грошы МЗХ так доўга блукаюць на банках? З тым, каб штучна стрымліваць нашу актывнасць?

— Наконт лічбыў вай лепш пагаварыцца з фінансістамі, хоць я іх таксама ведаю. Між іншым, расійскія эксперты лічылі некалькі інакш. Паводле іх падлікаў, «вось хороше, прекрасная маркіза». А наогул, кашеі, сітуацыя ясная, як Божы дачыны: Расія мае рэсурсы, а мы іх не маем. Усё вынікае адсюль. «Старэйшы брат» мае матчыны «выкручываць» нам рукі, і я схлыну, калі скажу, што ён не карыстаецца ёй.

— Вы хачеі незалежнасці? Вы я атрымаілі? Сумна, хачеі, усё гэта, але што мы можам проціпаставіць?

— Толькі адно — сусветны ўзровень якасці тавараў. Каб іх не маглі не купіць.

— Інакш кажучы, чыста рынковы варыянт. Наўрад ці хутка ён у нас атрымаецца, таму такое пытанне: якую ланізму займае беларускі ўрад?

— Дзякуй.

АД АТАРА. А, уласна кажучы, когэ інаша мы чакаілі? Яшчэ да аб'яўлення незалежнасці можа было прагназавалі разлічкі менавіта ў такім ключы. Інакш кажучы: Расія зверну, а ўсё астатняе заглядаюць ёй у рот. І адзінае, што можа, гэта ўліку паддацца. З аднаго боку, такое становішча тлумачыцца інерцыяй «імперскай» свядомасці: мы там, на ўсходняй, сядзіце ціх і слухайце, што «гэтыя і паказвае Москва». З другога — нармальнае (не зусім, праўда) ўважэнне ў рынак, калі кожны сапраўды сам за сабе і адказвае маішчыні. Расія маішчына за кошт сваіх непраўд (яна разумее гэта вельмі добра і не дае разбегнуцца малым народам, дзе гэтыя нетры найбольш багатыя), па такім шляху і ідзе. Мы бедныя, і выйсе ў нас адно: выжываць за кошт маішчыні. Бедныя, на галодны страўнік, між іншым, думаецца больш разумна тавару. Так што нам сапраўды застаецца адно: сусветны ўзровень тавараў. Праз масавае беспрацоўе, матчыны сацыяльны катаклізмы мы нарэшце прыйдзем да прастай думкі: треба добра працаваць.

А плацяжы — неплацяжы... Канешне, гэта зараз важна. Але — прамежыны этап. Каб дастойна выйсці з бойкі за месца пад сонцам СІД.

Сяргей ШАЎЦОУ.

ДОЖДЖЫК, ДОЖДЖЫК, СЕКАНІ...

Верасэнь стукне ў дзверы, а надвор'е, адзеша, майскае. Зноў за трышча, немыслова слякота. І пакуль што, па прагнозах сіноптыкаў, паніжэнне тэмпературы не чакаецца.

Не было б трагедыі, — ёсць магчымасць шчы і добрыя загарт атрымаць на зіму, — калі б не пажары, што зноў узнікліся. Яныкі пошмы, нягледзячы на невялічкія дажджы і забарону без дазволу знаходзіцца ў лесе, зноў ахопліваюць лясныя масівы. Гарачы кусты, дрэвы, жыццё. І палёгі, пакуль не зліццё «нябесная каншыларія», відаць, не будзе. Зноў — «карыла». Пажарныя дзень і ноч у рабоце з думкай: калі ж гэта дождж пойдзе?

Уладзімір ЗДАНОВІЧ.

СТАРЫЯ ШЛЮЗЫ

«...Страціў сваё значэнне», — сказана ў Вялікай Савецкай энцыклапедыі пра Дняпроўска-Бугскі шлюз, значная частка якой праходзіць па нашай рэспубліцы. І ўсё ж старыя шлюзы жывуць. Дзесяткі паракодаў у суткі праходзяць праз брэсцкае «Гідрабудаванне № 10 Трышчына».

НА ЗДЫМКАХ: 1. Трышчанскі шлюз. 2. Ветэран гідравулаз судопапраўніцкі Віктар СЛАДЗІНСКІ, які амаль 50 гадоў прапрацаваў на шлюзе (стаіць) са сваім напарнікам Мікаілем ЯКАУЧУКОМ.

Фота Эдуарда КАБЯКА.

КАРЭСПАНДЭНТ Выхаў на месца

«15 мая 1992 г. калектыву ГАП № 3 вырашыў сабраць агульны сход. Калектыв вырашыў лічыць работу дырэктара недавальняючай і выказаць недавер. Даведваюцца аб гэтым, дырэктар запрасіў на сход сваіх абаронцаў з аб'яднання з Мінска — нам. нач. Правадзіча і Барыша (Барачка). І. Б., а таксама з Салігорскага гарсавета інструктара па транспарту, прызваў яго мн не ведаем і ён нават яго не назваў. Уся тройка пачала паражка і запавізіла людзей: мы спішам машыны, і будзеце без работ, а калі будзеце без работ, будзеце голая, галодныя...»

(З іспісма вадзіцеля М. Касцюкевіча, г. Салігорск.)

— Усё гэта хусяны чыснейшай вадзі, а аўтар скаргі — вядомы майстар пісаць ва ўсе інстанцыі. У нас, дарэчы, ёсць дачы такія заўзятая матэрыя, якія мы называем «пісьменнікам», — пазнаваіцца з лістом, дасланым у «Звязду», адроздаў даў яго бескампраміснаму азізку дырэктар Салігорскага грузавага аўтапарка (ГАП) № 3 Л. Чыжык.

І ў павяржэнне сказанага Леанід Рыгоравіч тут жа падаў мне даволі аб'ёмную папку са шматлікімі паперамі, пажалецілі ўжо ад часу. Гэта было своеасаблівае дадзенае шматлікае перапісці, а калі больш дакладна — рабаву, ратававанай і адказаў на пісьмо, што пісаліся ў розныя высокія інстанцыі.

— Не злічыце, колькі ўжо было даўсёх камісій, рэвізій, праверак, колькі мне даваліся пісаць тлумачэнні, даведкаў. А навошта? Я не разумеем, чаго хочаць гэтыя праўдзешкавыя? — дырэктар запітаў і з нейкай надзеяй паглядзеў на мяне, затым таропна выхадзіў з папкі нейкую паперу і пачаў перадаваць мяне на стол. Маўляў, вось, пабачце, які аніёл і работнік — гэты самы Касцюкевіч.

Гэта была вынік з вытворчай характарыстыкі шэфара. Прызначыў, працягваў і аднаго падаў: ну і! 3 лістапада 1980 па 1986 год таму ж Касцюкевічу за розныя пару-

цыпер модна стала гаварыць, апавідаў. Як жа — не глядзіць у рот адміністрацыі, маючы свой пункт погляду, рэжучы праўду-матку ў вочы, пішуць у высокія інстанцыі. Тым больш, што, як яны заўзятую самі, рабілі і робяць гэта не дзеля сваіх карысных мэт, а ў іштарах усёго калектыву, перш-наперш «шафэрскай браці».

З-за чаго, напрыклад, унік і разгарэўся гэты канфлікт, які атрымаў такі шырокі рэзананс? У пачатку сёлётыя года ў сувязі з вядомым ростам розніч-

ля яго ўзіву слова, павярнуў гаворку зусім у інашае рэчышча. Вось як зафіксавана ў вынісці з пратэстаю слоў:

«Слухалі: Харлапа А. А. аб непераамоанасці старога саставу СПК Аўтапарка і перавыбранні новага саставу СПК, які адначасова будзе выконваць абавязкі стацкама.

Галасавалі: Прынята большасцю галасоў (і супраць)».

Тут, як кажучы, не толькі «кудысь» стыл самота дакумента, але не ўсё статусна і з заканадаўствам. На жаль, аб гэтым ніхто з арганізатараў

«святцы»: ён кіраваўся сваёй вольнай аб падпріемствах, якіх німаўсёды адышоў у нібыт, страціў сваю юрыдычную сілу і ўжо не дзейнічае на тэрыторыі нашай рэспублікі. У Беларусі ёсць свой Закон аб падпріемствах, а ў іх многія панішці і нормы тратуюцца зусім інакш. У прыватнасці, замест свайго прапоўнага калектыву цяпер выбіраецца савет (праўдзёна) падпріемства. Дарэчы, у артыкуле 61 права казана: «Савет (праўдзёна) падпріемства ствараецца і адрываецца са статутам пра-

прыемства». А паколькі Салігорскі ГАП-3 з'яўляецца ардынм падпріемствам, то, згодна з артыкулам 37 Закона РБ аб ардынзе, кіраўніцтва аўтапаркам ажыццяўляецца ў адпаведнасці з яго статутам. А тут ёсць і статут ардыннага аб'яднання, зацверджаны на кафедральнай прапоўнага калектыву 21.03.1990 год, і дагавор ардыннага падпріемства паміж ВА «Мінскаблагатраўн» і ГАП-3, а таксама Палажэнне аб савесе ардыннага аб'яднання.

Варта зазначыць і тое, што савет (праўдзёна) падпріемства выбіраецца не па сабасіста мажандані і сіматый ці не прызначаны харо-небудзе, а складаецца з роўнай колькасці прадстаўнікоў, якіх назначаюцца ўласнікам маішчыні падпріемства — выбіраюцца яго прапоўны калектывам.

Нельга не сказаць і аб тым, што СПК ці савет ардыннага падпріемства не можа адначасова з'яўляцца стацкам — гэта супярэчыць Закону аб падпріемствах Рэспублікі Беларусі. Вось чаму па гэтых і

Міхаіл Федаравіч Парфененка доўгі час жыў у Мінску, толькі зрэдку наведваў бацькоўскі дом. Усё нечага дабіваўся, шукаў... Але аднойчы канчаткова зразумеў: толькі на зямлі ён можа свабодна жыць.

У мінулыя машыністы экскаватара, механік, начальнік аддзела аднаго з мінскіх заводаў (сённяшні Інстытут народнай гаспадаркі), а акрамя таго будзельнік, трактарыст, слесар. А цяпер вольна стаў фермерам.

Мінулай восенню Парфененка атрымаў акт на карыстанне 15 гектараў зямлі побач з вёскай Янкава Пухавіцкага раёна. Зямля, якая доўгі гады пладала пустэзель, спустошана стратэмічным пажарам, сіратліва тунілася за вёскай.

Фермеры скараціліся на розныя пераходзіцы. Мне можна падавацца: на сваім шляху сустракаю толькі разумныя, дырчыны селіскі адвель, мясцовае гаспадарка, аддзяленне Беларускага акцыянерна-камарынага Аграпрамбанка — куды б ні звяртаўся, усюды ідуць насустрач, — расказвае Парфененка.

Атрымаўшы даўка не лепшую зямлю, Парфененка прыкідаў, як з найменшымі затратамі адрываць яе. І надукаў: пусціў паўгектара на павелічэнне ўраўнаважана сьлёа. А на месцы нагледзілі, яго атрымаўся, зрабіў вадзёна, што служыць і для купання, і для рыбалкі (запусціў туды карасёў). Гэтыя работы выконвала ПМК-70.

Вясной на сямі гектарах пасадзіў бульбу. Другая палова фермерскай зямлі засеяна ячмем і кукурузай.

— Лічу так: сёлета для мяне важна атрымаць ураджай не меншы, чым у сярэдняе. Тады можна думаць і пра далейшае.

Двор Парфененкі можа па-знаць на трактарах, плугах, баронах. Купіў спісавую тэхніку, улічкі і прыставаў да сваёй гаспадаркі. Нікому не патрэбна заручыцца для пачатку стана мялём — з камбінарам цяпер праблемы. З дапамогай спісанага прычына і пагубачка арганізаваў механізаваную пагубу сена (а ласць усё групу ізілі). Спісаны тусенічны трактар — таксама добрая падмога ў гаспадарцы. Малагаварымы трактар, ному «МТЗ», спісана «Тэхнама», каліда, трабл-варушылка, разнастайныя прыставак для апрацоўкі зямлі... Многае пераборана сваімі рукамі. Падвезенае напружэнне ў 380 вольт дадзёна магчымасць заняцца звяркай.

Тры каровы і цяляты дастаўляюць шмат клопату гаспадару — нягледзячы ўручыю пераходзіць увесь гной. А вось дойка механізаваная: раўняй, у абе і вечацары Парфененка кідае ў справы і доўж кароў.

У садзе суці гусіца ад яблыкаў. Умепа прычынаюцца яблыкі, фермер дабіваецца таго, што на адным дрэве пладаюць некалькі сартоў.

Парфененка лічыць сёбе явельчым у сельскай гаспадарцы, але ён перакананы: узяўшы 50 гектараў зямлі і заўвёшы 25 кароў і столькі ж цялят, можна гаварыць аб сапраўдным фермерстве.

«Я імянеца даказваць прастую іспіну: становіццаца ўладальнікам зямлі, чалавек становіцца сапраўдным гаспадаром».

Аліна ГРЫШКЕВІЧ.

Юрый ВАРАТНІЦКІ:

«За мяжой ніхто не прагне рыхтаваць для нас высакласных спецыялістаў»

Мы шмат гаворым пра адрывацце Беларусі, ле спадвечныя традыцыі, мовы, культуры. Але часам не звяртаем увагі на тое, што прапс адрывацце павінен ісці адначасова ў двух напрамках: не толькі ВЯРТАННЕ страчаннага, але і РАЗВІЦЦЕ, далейшы рух наперад — праз навуковы пошук, стварэнне сучасных ачынных тэхналогій і абсталявання. У «спіцылізаваных» краінах навука ўжо даўно ператварылася ў вытворчы сьлё — менавіта плённыя даследаванні ў галіне фізікі, электронікі, прыкладной матэматыкі, біялогіі ў многім і вызначылі рышок наперад. А мы за «эрычымі» размовамі, аддэца, зусім забыліся, што без нацыянальнай інтэлектуальнай эліты не можа быць суверэнай дзяржавы: інакш існуе рэальная пагроза ўсёх час плесціся ў хвасце, за валікія грошы купляючы тэхналогіі «не першай свежасці».

Дзень заўтрашні беларускай навуцы вызначыць адна з найбольш актуальных — працаўладкаванне выпускнікоў. Ці не ўважанае яны адрозу ў армію беспрацоўных?

— Сапраўды, а з-за нязначнага эканамічнага становішча некаторыя прадпрыемствы адмовіліся ад спецыялістаў. Сёлета мы размеркавалі калія чэрны выпускнікоў, большасць мінчан працаўладкавалася самастойна. Але некаторыя не знайшлі работу і дагэтуль. Каб адпавядаць студэнтаў да новых умоў, на факультэце адрываюцца новыя спецыялізацыі. Напрыклад, «выкладанне фізікі і інфарматыкі ў школе» — спецыяльнае факультэцкае, г. зн. вывучаюцца студэнтамі за кошт уласнага бюджэту часу.

З новага навуковага года ўважана яшчэ дзве новыя спецыялізацыі: «медыцынскія электроніка і біяінжынерія» (паступлі адпаведна прыпаво ад Міністэрства аховы здароўя) і «электроніка і інфарматыка сучаснага бізнесу». Прытым усё студэнтам, незалежна ад спецыялізацыі, атрымаюцца фундаментальныя радыёфізічныя адукацыі: мы выдатна ўсвядомілі, што павіны рыхтаваць інтэлектуальную эліту, якая мае грунтоўныя веды ў галіне матэматыкі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

— Пасля кожнай сесіі на нашым факультэце пачынаецца даволі актыўны адроз студэнтаў. Гэта свядчэнне таго, што цяперашняя моладзь вучыцца бэ сабасіста: заадаваць калі, тэарэтычнай фізікі. Аднак гэтым людзям треба выжыць у цяперашніх складаных умовах.

ВОЗГАДАЕ

АДРОДЗІЯЦА СЕЛЬЦЫ І КАЛЮГА!

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар.)

добрая людзі. Спачатку пакла-піліся пра дах над галавой для пацярпеўшых. Ім прапана-валі кватэры на цэнтральнай ся-дзібе гаспадаркі, далі прытулак суседзі на ўладных дамах абедзвюх вёсак. Кожнай сям'і выдалі па 30 тысяч рублёў і па 10 тысяч на кожнага дама-чадзі. Яшчэ па 5 тысяч выдэле-лілі прафсаюзы. У той жа дзень завезлі лоўкі, пасель-ную бялізну, адзенне, боты, крыху пазней — па халадзіль-ніку на сям'ю. Цяпер пагарэль-ны забяспечаны трохразовым бясплатным харчаваннем, ім выдаюць харчовыя паёкі.

— Будзем адраджаць нашы вёскі, — адназначна заявіў выжываючы Вячаслаў Кебіч. Прычым кожнай сям'і — па дому і да канца гэтага года. Будуюць і матэрыялы зноў-дзем, дадзём усю неабходную маёмасць, хатнюю жылёў.

завесці, устанавіць, арганіза-ваць.

І яшчэ адна дэталёвая кінулася ў вочы. Людзі, якія страцілі ўсё, на прапанаваў прам'ер-міністра гаварыць, што ім неаб-ходна, прасілі саломкі для ўшэлавай жылёў, мешкаў (не гатовых нават мяшкоў) пад бульбу. Гэта не сентыменталь-нае адступленне. Гэта нашы людзі, беларусы, якія не раз зазіралі гора і на многае за-махваюць не прычым, да і не могуць, сумленне не дазваляе. Толькі тут іншы выпадак, і Вя-часлаў Кебіч яшчэ раз перад развітаннем з пагарэлым даў ім слова зрабіць усё, што пад сілу рэспубліцы, каб жыццё ў Калюзе і Сельцы стала леп-шым за ранае.

Ставячы кропку ў апісанні гэтых некалькіх гадзін у эпі-цэнтры вайкай бяды, неслына абыходзіў без адной агульнай. У Мінску на плошчы Незалеж-насці ў час мітыngu БНФ, калі прамоўчы малаўняна апісвалі натоўпу жахі і безвыходнасць сялян згарэлых вёсак Калюгі і Сельцы, кінуты ўладамі на во-лю лёсу, і заклікалі збіраць для іх штаны і целарэчкі, пага-рэлы Гусакі рабна ўжо атрымлівалі канкрэтную дапа-могу. Дапамогу, без якой ім ні за што не ўдалося б дажыць здаровы да сённяшняга дня. Пра гэта яны з удзячнасцю ска-залі самі.

Левані ТРАЦЭВСКІ.
(БЕЛІНФАРМ).

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар.)

Уборачных і іншых сельскагас-падарчых работах, і ўзаама-рэнняў сельскагаспадарчых пра-ваў дзяржавы ў будучым годзе ў па-радку і на ўмовах, вызначаных Дзяржаўным камітэтам па пра-цы і сацыяльнай абароне на-селяў і Міністэрствам сель-скай гаспадаркі і прадуктаў харчавання пісьмом ад 10 жніў-ня 1992 г.

2. Лічыць метадамі пры-мянення да уборачных работ на дагаворных умовах ваенна-служачых, а таксама аўтатранс-партных і іншых тэхнічных сродкаў войска падраздзя-ленняў Міністэрства абароны.

3. Выкананам абласных, га-радскіх і раённых Саветаў на-родных дэпутатаў, Міністэр-ства сельскай гаспадаркі і прадук-таў харчавання, Міністэрства х-лябпрадуктаў, Бельскага спе-цыяльнага разлічальнага і выра-шальнага ўдзелу, звязаным з прымяненнем і выкарыстаннем людскіх рэсурсаў, транспарт-ных і тэхнічных сродкаў для правядзення уборачных і іншых работ. Разам з аказаннем да-памогі каласам і саўтасам ва ўборцы ўраджаю адназначна-ска вырашаць праблему на-рытоўкі бульбы, агародніны і іншай прадукцыі для патрэб га-

радоў, прамысловых цэнтраў і войскаў часцей уласнымі сіламі.

4. Устанавіць, што ў будучым годзе студэнты і навушчы ар-ганізацыя накіроўваюцца на ўборачныя работы ў каласе, саўтасе і на іншых прадпры-емствах аграпрамысловага ком-плексу ў асноўным з 2 верасня па 2 кастрычніка.

Давольні рэктарам (дырек-тарам) вышэйшых, сярэдніх спецыяльных і прафесійна-тэх-нічных навучальных устаноў у перыяд правядзення ўборач-ных работ пры неабходнасці пераходзіць на выкананне заняткі студэнтаў і школьнікаў, заня-тых на гэтых работах, на тэр-мін не больш як адзін месяц.

5. Абавязанам, райвы-канкамам, Міністэрству сель-скай гаспадаркі і прадуктаў харчавання, Міністэрству х-лябпрадуктаў:

6.1. Пры неабходнасці ў най-карацейшы тэрмін арганіза-ваць укладанне або заклоч-чэнне каласам, саўтасам і ін-шым прадпрыемствам і ар-ганізацыям аграпрамысловага комплексу дагавораў з прамы-словымі, транспартнымі і іншымі прадпрыемствамі, устаноўамі і арганізацыям, вышэйшымі, сярэднім спецыяльным і прафе-сійна-тэхнічным навучальнымі ўстановамі і войскамі часцей аб уласных работнікаў, студэ-нтаў, навушчы і ваеннаслужач-

чых ва ўборачных і іншых сель-скагаспадарчых работах, а таксама накіраваным на гэтыя работы транспартным сродкамі.

6.2. У межах свавольнага і якаснага правядзення ўборач-ных работ прыняць вышэйшымі мерамі на арганізаванаму прыёме ў гаспадарках работні-каў прадпрыемстваў, устаноў і арганізацый, студэнтаў, наву-шчы і ваеннаслужачых, за-беспячэнні іх належным харча-ваннем, культурна-бытавым і медыцынскім абслугоўваннем, а таксама па стварэнні для іх умоў бяспечнай і высокапра-дукцыйнай працы і матэрыяль-най заахвочнасці ў яе выні-ках, і ў першую чаргу за кошт шырокага выкарыстання нату-ральных форм аплаты;

6.3. Прыняць дадатковыя ме-ры для належнай арганізацыі ўборачных работ, прадугледзіў-шых вырашальнай прадукцыі пры ўборцы, транспарціроўцы, перапрацоўцы і захоўванні. За-беспячэнні закупку ў намераных аб'ёмах прадуктаў раслінавод-ства;

Папярэдзіць старшын аб-ласных гаспадарчых, абласных, гарадскіх і раённых выкан-маў аб іх пераходзе на адка-нае за забеспячэнне насельні-цтва бульбай і плодагарадні-най;

6.4. Успрымаць актыўна пра-цу па далейшаму навапаш-ванню кармоў, напашування іх

запасам за кошт поўнага выка-рыстання пабочнай прадукцыі раслінаводства;

6.5. Ажыццявіць неабходныя мерапрыемствы па пашуна-ванню і на высокім аграпрам-ысловам узроўні правядзенню ся-бры азійных як асноўны ўраджай будучага года.

6. Міністэрству аховы здар-оўя, выкананам абласных і раённых Саветаў народных дэпутатаў устанавіць паста-янны кантроль за выкананнем санітарна-гігіенічнага і проці-эпідэмічнага рэжыму ў месцах пражывання і пунктах харча-вання прыбыўшых у дзяржаву ўборачных работ, а таксама забяспечэнні ў выпадку неаб-ходнасці свавольнае аказанне ім медыцынскай дапамогі, не дапускаць выкарыстання іх на работах са школьнымі ўмо-вамі працы і на тэрыторыях ра-дыаактыўнага забруджвання.

7. Міністэрству ўнутраных спраў забяспечыць ахову гра-мадскага парадку ў месцах пражывання работнікаў прад-прыемстваў, устаноў і аргані-зацый, студэнтаў, навушчы і ваеннаслужачых, якія прыбылі на ўборку ўраджаю, устанавіць

Старшыня Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь

В. КЕБІЧ.

Першы намеснік кіраўніка спраў Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь

А. САКАЛОУСКІ.

27 жніўня 1992 г. г. Мінск.

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕПЕРАХВАТ

У Стамбуле перад пачаткам ваеннага парада паліцыя знайшла і абшукі-дала магнутую бомбу з га-зінічным механізмам. Яе падклаў пад адну з трыбун з гледачамі. Бомба павінна была ўзрывацца перад пачаткам парада. Паліцыя Стамбула прыведзена ў па-вышаную баявую гатоў-насць, чакае спроба но-вых тэрактаў з боку курд-скіх сепаратыстаў.

Узровень інфляцыі ў Румыніі вызначаецца трох-значнымі лічбамі. Такі пры-кладна ўзровень інфляцыі і ў Балгарыі. А албанскія грошы банкі Еўропы ўвогу-ле не прымаюць.

Грузінскія войскі колькасцю 1.000 чалавек пры падтрымцы 10 танкаў атакавалі Гагры. Забыты і паранены дзесяткі людзей.

Лех Валенса востра раскрытыкаваў Міністэрства юстыцыі, якое, па яго сло-вах, марудзіць з рашучымі мерамі супраць карупцыі ў Польшчы.

Медыкі ЗША, здаецца, знайшлі новы спосаб ба-рыць пухлікім гала-у.

РАДЫЕПЕРАХВАТ

РАДЫЕПЕРАХВАТ

Спачатку некалькі фактаў. Сулітані былі вядомы тым, што не маючы добра развітой эканомікі, жыць за кошт так званых нафтадаляраў. А вось другой асноўнай крыніцы па-паўнення дзяржаўнага бюджэту з'яўляюцца тут ... паштовыя маркі. Іх выпускаюць у вялікім мнстве, самых розных: маркі маюць пах, маркі ўмеюць «размаўляць».

За некалькі месяцаў існавання Беларускай Народнай Рэспублікі на яе тэрыторыі быў наладжаны выпуск уласных ма-рак. За год існавання суверэннай Рэспублікі Беларусь яе па-штовай маркі друкуюцца на тэрыторыі такой жа суверэннай Расіі. На сённяшні дзень мы маем пяць уласных марак. «Срыж Ефрасіні Полацкай» прэзентаваўся ў пачатку сакавіка, з-тым былі маркі, прысвечаныя Рыгору Шпірме і з адлюстраван-нем старажытнага герба Полацка. А 31 жніўня адбылася чар-говая прэзентацыя; гэтым разам новыя беларускія маркі. На іх адлюстраваны нашы дзяржаўныя сімвалы — сцяг і герб «Па-гоня». Жадаючы атрымаць запавятную чатырохкутнік і ма-ляўнічы канверт з надпісам «Першы дзень» выстойвалі ў кру-глы час мінскага паштамта па 3—4 гадзіны.

ГАЗ СУПРАЦЬ БЕНЗІНУ

КОБРЫН. (Ю. Фёла-ва). Уздоўж магістралі Брэст — Масква пачалі ад-крывацца танныя паліна-заправачныя станцыі. Ау-тамобіль тут можна «па-даваць» не бензінам, а

РАДЫЕПЕРАХВАТ

нога мозга чалавека. Гэта — генная інжынерія. У мозг чалавека будуць ўво-дзіць клеткі мышы, якія генетычна зменены. Яны могуць вырабляць пэў-ныя вірусы. Праз некаторы час хворым даюцца проці-вірусныя лекі, якія знішча-юць заражаныя вірусам клеткі, а разам з ім і пухлі-ну.

Адміністрацыя Буша за-апошліла чатыры гады да-сягнення добрых поспехаў а-чышчэння навакольнага а-сяроддзя ад забруджван-ня. Напрыклад, у краіне ў дзе разам павялічыліся выкарыстанне другой са-цыяльнай. Матанікавала вядоства алкагольна хімі-чна звалю — адна за т-дзень. Павялічылася ў краіне колькасць нацыяналь-ных паркаў і запаведнікаў, участкі ўзбярэжжа, якія ўваў пад сваю ахову фе-дэральны ўрад.

Новыя правілы ўведзе-ны ў хваці. Задзір будучы выганяць з поля да канца гульні, ігракам дазваляе-ца гуляць без шлему, за-баронена ўдзямаць кльцоу вышэй пояса.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Садам Хусейн у першым афіцыйным выступленні пасля ўільямату саюзні-каў даў клятву разграміць ворагаў, якіх, па яго сло-вах, уступіў ў тайную змову з мэтай падзяліць Ірак і заха-піць яго нафтавыя багачы.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

Урад Пакістана закрыва-е граніцы для афганскіх бе-жанцаў, бо краіна ўжо не можа справіцца з вялікай колькасцю эмігрантаў. У ка-го няма візы, тых вярта-юць назад.

ПАГАДНЕННЕ

ПАМІЖ РАСІЙСКОЙ ФЕДЭРАЦЫЯЙ І РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ
АБ АБСЛУГОВАННІ ЗНЕШНЯГА ДОУГУ БЫЛОГА САЮЗА ССР

Урады Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Беларусь, пацяр-джаючы сваю прыхільнасць да выканання абавязнасцей, што выніваюць з Дагавора «Аб правапераемнасці ў адно-сінах да дзяржаўнага знешня-га доўгу і актываў Саюза ССР» ад 4 снежня 1991 г., а таксама Пагаднення аб дапу-важненні да ўказанага Дагавора ад 13 сакавіка 1992 г., згадзі-ліся аб наступным:

Артыкул 1
Бяжы павяржальна прыня-ты раней парадкам вызначэн-ня доўгу і актываў у пла-пяхах па пагадненню знешняга доўгу былога Саюза ССР.

Артыкул 2
З мэтай вырашальнай рэаль-нага механізма пагаднення знеш-няга доўгу былога Саюза ССР у рамках гэтага дагавора Пагаднення ўрады Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Беларусь аб абавязнасцях па выпад-зе знешняга доўгу, замацаванага за Рэспублікай Беларусь у ад-паведнасці з Дагаворам аб пра-

вапераемнасці ў адносінах да актываў Саюза ССР ад 4 снеж-ня 1991 года.

Безумоўна, выгада, калі тав да-лі аддае сусед. Але таму ён, у даным выпадку Расія, пайшоў на гэты? Што ў выніку «дэзель» набыла аб стра-чаве кожны з боку? Адказаў на гэ-тыя пытанні карэспандэнт БЕЛІН-ФАРМА Ганна Гладышова папрасіла намесніка начальніка эканамічна-га ўпраўлення Іншэканкомітэта Пят-ра Далгавячэнага.

— Напачатку, што сума знешняга доўгу Беларусі, згодна з памян-шаным вышэй дагаворам аб правапераем-насці, складае каля 3,5 мільярд да-ларуў ЗША, або 4,13 прэцэнта ад агульнага доўгу СССР. Ужо ў гэтым годзе нам трэба будаць з яго 150 мільярд, а затым яшчэ гадоў 8 —10 плаціць прыкладна да 450 міль-ярд даўгаву ў год, каб рэалізава-ць канчаткова. Дарэчы, 30 верасня за-канчэцца апошня адзіноўка, дадзенай рэспублікам былога Саюза дзяржаўцамі, у якіх мы ў даўгу. Але

калі Расія яшчэ штосьці спрабавала плаціць і раней, то Беларусі аддава-сца доўг даўг да па-ранейшым імя-чым. Цяперашні дагавор аб'ём экс-парту рэспублікі складае каля 1 мілья-рда даўгаву (уключаючы і бар'тэрныя дэзелькі). Паступленні ў дзяржаўны валютны фонд ад экспартнай выруч-кі прадпрыемстваў — 150 мільярд да-ларуў у год. А толькі на мінімум ле-кавых прэпаратыў нам запатрабавана 70 мільярд даўгаву ў год. Акрамя та-го, патрэбна валюта на закупкі ім-партнага абстаўкі, цукру, алею, аб-стаўкі, на аплату розных узве-саў, напрыклад, у ААН, за вые прад-ступніцтва ў іншых дзяржавах свету і гэтак далей.

Словам, каб толькі аддаць даўгі, нават не марачы пра што-небудзь яш-чэ рэспубліцы прышлось 6—10 га-доў збіраць не 40, як цяпер, а 70 прэцэнта валютнай выручкі прад-прыемстваў і поўнасцю забараніць

пры гэтым выгадныя нам бар'тэрныя апэрацыі, але якія не прыносяць «жы-воў» СКВ. Але і ў гэтым выпадку шырока выкарыстанне свай знешні доўг мала. Таму што такі рэжым даволі хутка падарвае здольнасць гэтых прадпрыемстваў забяспечваць нават простае ўзнаўленне, не кажучы ўжо пра развіццё. Бо значная частка тэхнікі, абстаўкі, у тым ліку ім-партнага, якое яны маюць, маральна і фізічна ўстарэла, даўно патрабуе за-мены.

Такім чынам, самастойная выплата знешняга доўгу стала б для эканомі-кі рэспублікі свавольным дэтанат-рам. А на вышэйшай практычна закрыва-е б доступ да замежных крыніцаў і прыватных інвестыцый. Разумеючы ўсё цяжкія сітуацыі, што абавязо-ва «адгукалася» б і ў самай вялікай дзяржаве СНД, з якой мы супрацоў-нічаем, гандлюем, абменьваемся вы-рабленымі прадуктамі, Расія вырашыла

да знешняга дзяржаўнага доў-гу і актываў Саюза ССР ад 4 снежня 1991 года.

Артыкул 4
Гэта пагадненне ўступае ў сілу з моманту яго падпісання.

За ўрад
Расійскай Федэрацыі
Я. ГАЙДАР.

За ўрад
Рэспублікі Беларусь
В. КЕБІЧ.

Аформлена ў горадзе Маскве 20 ліпеня 1992 года ў двух экзэмплярах, кожны на рускай і беларускай мовах, прычым абодва тэксты маюць адноль-кавую сілу.

Спецназ—стыхія выбраных...

Пра спецазмы раней пісаў было не прынята. Такіх вой-скі былі бы існавалі, быццам бы і не. Праўда, калі пачаліся масавыя ўро-ны самалётаў, захопы заложнікаў, то раптам нека-жыхадзіліся людзі, якія спрыта абшуківаць ўзбро-енага да зубоў тэрары-ста, а таксама адным махам перабіваў цагляную кладку і ў адзіночку акуртава пры-ёмны рукапісача бою ў-ладвалі «спраўнікі» з 4—5 чалавек.

Усё гэта робіць, безумоў-на, спецыяльна падрыхта-ваныя войскі спецыяльнага прызначэння: калібрыяны (расійская «Альфа», напры-клад), міліцыйскія і падраз-

дзяленні міністэрства абаро-ны. Пра апошніх хацелася б расказаць больш падрабяз-на. Дакадней, аб беларус-кай асобнай брыгадзе ПДВ спецназа, адзінай у рэспуб-ліцы.

Стваралася яна яшчэ пад Масквой, каб быць альтэрна-тывай для падобных падраздзя-ленняў НАТО. У любы момант байцы часткі маглі быць закіну-ты ў любы пункт тэрыторыі, за-мініраванні з выкарыстаннем тэрміну стратэгічна важкіх аб-'ектаў, хутка перадаць інфарма-цыю ў цэнтр, а потым дзейні-чаць па зададу камандавання. Так прыкладна фармулявалася задача перад баявым падраз-

дзяленнем па савецкай ваеннай дактрыне. Цяпер, праўда, час збыццё ўсе карты перад дэ-сантыкамі, і ўжо цяжка сабе ўявіць, супраць каго ты павінен быць тавары змагацца? У ко-жнага ж свая армія.

Але пакуль будзе мяняцца змест старой дактрыны і з'яві-цца свая, нацыянальная, салда-ты не могуць сядзець без рабо-ты. Яны павінны ўдзяць і ўна-чы быць і поўнай баявой га-тунасці. І дзень, праведзены ў часці, не пакінуў ніяка сум-ненняў у тым, што гэты падраз-дзяленне несларма есць свой хлеб. Дарэчы, за трыццаціга

5 верасня. Дзень пакутніка Лупы. Гэты дзень, як і ўся першая декада, лічыцца ўдальнай для азіяцкіх снубі (сна Лупа будзе жыта купа).

11 верасня. Дзень ускання галавы Іаана Прадчэц. У народзе меў назвы: Іван Галавасек, Іван Калінавіч (Калінін). На Галавасека не было есці круглых пладаў, каб не спадабіцца Ірадыдзе, якая з'яўлялася з галавой Іаана Хрысціцеля, як вбывае, і каб не садылацца ў бліжэйшы год на цэле скале.

Другая палова верасня ў народным календары называецца «бобінага лета». У гэты час прыходзіла пачаткова і пачыналася пераважна «бобска» работа на агародзе і ў полі: убіралі агародніну, капалі бульбу, цёрлі і трапілі лён.

21 верасня. Свята Раства Млі Божай. Яно пераключалася з Прачыства, якую святкавалі 28 жніўня, але было як бы рангам ніжэй (таму і назвы: Малая Прачыства, Сножка, другі святок). Пачынаўся адлік дзянь чаровай пары года — «Другі святок» — востень, браток. Мела гэта свята ў народзе і назву: «Багач». У гэты дзень не толькі пасаджвалі яблыкі, але і настрайвалі яблыкі на далейшым: «Багач» — быўся за рагач (сак), ідзі пад яблы гарачы. Прайшоў багач — ідзі рагач, бярэ савенку, сёй памаленку. На Віцебшчыне жанчыны хадзілі па лясных і прыгарадах: «Нахай будзіць лён такой даўгей, сколькі мы прайшлі».

27 верасня. Узвясненне (Звясненне) — народная назва шэрагоў свята, звязанага з ушанаваннем крыві, які ўзнімаўся («воздзягаўся») — адсюль назва свята: «Звясненне» халат з плеч, а кажух на плечы. Гэта апошняе свята, якое развітваецца з летам. Аляталі птушкі, «зямлякі» летя і збіралі з сабою ключы. Яшчэ адзін рух («звясненне») у прыродзе — выпаўзалі змеі, збіраліся разам, каб адправіцца на зімовы сон да вясны. «Ва Узвясненні пару гадзіну ў вузкіх хвалях у наву». У гэты дзень баяліся хадзіць у лес, бо вясковы і ашчыны востеньскі ўкус змяніліся самымі небяспечнымі.

29 верасня. Віктар, Дарафей, Людміла, Язэп, Ісак. У каталіцкім календары гэта — дзень Міхаіла, які прадказваў надвор'е.

30 верасня. Вера, Надзея, Любоў, Соф'я.

Калі на працягу верасня ліст на дрэвах трывае моцна — зіма няскора прыйдзе.

НА ДВОРЕ

1 верасня

Сёння ўдзень па рэспубліцы акаляецца гарачым надвор'ем, у заходніх раёнах пройдуць кароткачасовыя дажджы, наважыцца. Тэмпература паветра ў Гродна 25—27, Брэсце — 26—28, Мінску — 30—32, Віцебску — 24—26, Магілёве — 30—32, Гомелі — 34—36 градусаў Цэльсія.

У наступныя дзве суткі: 2 верасня на большай частцы тэрыторыі, 3-га — ўдзень па паўночнаму заходу кароткачасовыя дажджы. Тэмпература паветра ўначы 2-га — 11—16, 3-га — 8—13, у дзень 16—23 градусаў Цэльсія.

Л. САНКЕВІЧ, інжынер-сіноптык.

НА КІНАСТУДЫІ «БЕЛАРУСЬФІЛЬМ»

Новую сустрэчу папулярных антрыс Эліны Быстрыцкай, Волгі Астаўмавай, Ніны Усатвай і Святланы Рабавай з глядацкай рынкай студыі «Спевадз» творчага аб'яднання «Знамя» пры кінастудыі «Беларусьфільм». Тут працягнецца над фільмам «Развітанне гаспадаркі» па сцэнарыю Юлія Зяліска. Сюжэт новай стужкі неадкладна: чатыры антрысы правільна пачынаюць тэатр эдуцы на гаспадарку ў вільні сталіцы горада. Але праз дзесяцігоддзе, якое развіваецца ў іх, горад даваецца аб многіх цікавых падзеях, якія адбываюцца ў жыцці галоўных герояў фільма.

НА ЗДЫМКУ: у час рэжысёрска-пастаноўшчых італь дзідзі (справа) і аператар-пастаноўшчы Сяргей ШУБІЛА з антрысамі Нінай УСАТАВАЙ і Волгай АСТАЎМАВАЙ.

Рэжысёр-пастаноўшчы ШУБІЛА (БЕЛІНФАРМ).

Часта ў Вярхоўны суд Рэспублікі Беларусь як у касакійную інстанцыю паступаюць крымінальныя справы, па якіх абвінавачаныя ў Мінскай гарадской вышэйшай закладцы смяротна пакарання. Нярэдка асабліва складанымі справы па сумна вядомым 100-м артыкуле Крымінальнага кодэкса Беларусі (наўмыснае забойства пры абцяжарваючых абставінах) разглядае і самая высокая судовая інстанцыя. Прэсуд жорсткі, як і надзвычай жорстка дзе-

12 студзеня 1984 года быў асуджаны на два гады пазбавлення волі з адтэрміноўкай выканання прыговору на адзін год; праз дзевяць месяцаў пазбавлення волі на 6 гадоў; толькі вырнуўся з турмы — і зноў асуджаны на два гады. Апошняе злачынства — ракава адна ў лёсе злачынства.

Усе пачаліся, як заўсёды, з гаражы. Вярнуўшыся з таця, Пінчук разам з дамоў сабыжыцкай, А. Лутовіч і Н. Кузьміной, сябрам Г. Бабурыным і Т. Сяровай арганізавалі папойку. Апоўначы да гаспадары дома № 94 на вуліцы Берагавой у г. Бабурынска пад'ехалі яго знаёмыя — А. Тарнуха і С. Клошына. Яны прынесьлі цукеркі, шампанскае... Прыгожая Клошына даўно падабалася Пінчуку, але яго настойлівы дамаганні жанчына адхіляла. Праз гадзіну госці вырашылі пакінуць утульную кватэру. Іх пайшлі прыводзіць Аляксандр Пінчук і Геннадзь Бабкоў. Пінчук падазраваў Тарнуху, які нейкі час тут жыў раней, вільям у смерці свайго маці (яна памёрла ад вострай саркачнай недастатковасці). У гэты вечар на яго моцна падзейнічала выпітва, і душу апаўнала прага помсты.

Трэба пагаварыць, — звярнуўся Пінчук да Тарнухі, — а вы (Бабкоў і Клошына... Ага) — пачакайце, пакуль вернемся.

Не хадзячы да брамы, Пінчук раптоўна ўдарыў Тарнуху нечым тупым па галаву. Затым, ужо аглушанага, ударыў нажом у грудзі, шыю, жывот. Лічыў жывога падцінуў да берага і ўкінуў у Вірэню. З-за цяжкага ран, страты крыві Тарнуха з вадзі вырвацца не змог, заклінуўшы.

Хвілін праз дваццаць Пінчук вярнуўся. Ён убачыў непажанага свядку злачынства — Клошыну. Ён апаўнала ішчэ і злосьна на не за няўдалае заклінаў. Забоя вырашыў задоўга раскітацца з недаступнай «шлюхай».

Хадзем, адвадзі да Тарнухі, — звярнуўся ён да жанчыны. Нікога не падазраючы, Клошына пайшла за забойца. За домам пышка ціві вербы. Тут і разгразіла трагедыя. Разбіўшыся аб ступенькі, яны прынесьлі жанчыне самыя жорсткія пакуты, а сабе, маючы, садыскае задавальненне, пачалі адзіраць з яе цела адзенне, паласавалі Клошыну нажом.

Ратуіце, забавіце! — раздзіраў цемру жудасны крык. Ніхто не прайшоў на дапамогу, у суседніх вокнах нібы зварот гасілі агні. Судмедэксперта пазней налічыла 79 нарываў раненняў у грудную клетку, жывот, шыю... Клошына асканала на месцы.

Пачуўшы першыя крыкі аб дапамозе, Бабкоў уцеў у хату. Аднак цікаўнасць узлазла, і праз нейкі час ён спусціўся да берага ракі, дзе убачыў лужыну крыві. Па цэле пабеглі муршкі. Стала жудасна. Яна брала і сусціраўся з Пінчуком.

Адмоўся за маці... Абодвум. Хадзем са мной, пабачыш, — прапанаваў забойца.

У кустах ляжала голая, без прыкмет жыцця, Клошына.

Насі бензін, будзем паліць, — загадаў Пінчук.

Напоўніўшы з бака свайго матэрыяла кністэру бензінам, Бабкоў вярнуўся да месца злачынства. За гэты час Пінчук паспеў спіхнуць мёртвую жанчыну ў Вірэню. Удзвіг пачалі паліць бензінам сваіх крыві на траве. А ў гэты час, нібы нічога і не чуў, з чыстым сумленнем спай на адным локці адна з сукішчак Пінчука —

яны забойцы, — пазбавілі волі на тэрмін ад васьмі да пятнаці гадоў са змяшчэннем і без, або смяротнае пакаранне. Вось і Аляксандр Пінчук у свае дваццаць тры гады абвінавачваецца ў здзяйсненні злачынства, прадуманага адразу трыма пунктамі артыкула 100 КК Рэспублікі Беларусь. А да гэтага выправаў на сабе цэлы «букет» іншых артыкулаў Крымінальнага кодэкса.

Лутовіч і знаёмыя Бабкова — Сярова.

Аналізуючы сабраныя па крымінальнай справе доказы, судовая калегія Вярхоўнага суду Рэспублікі Беларусь пад старшынствам М. Журо прыйшла да вываду, што забойства ахвар было здзяйснена ў асабліва жорсткасці, з мэтай атрымаць другое злачынства і асабай,

зе пажы, сякеры, кулака, ног. Шлях да забойства прасты.

Вось яшчэ адна крываваа трагедыя.

Ва «ўзросце Хрыста» даўстаў перад судом Іван Губко, палітоў саўгаса-кампіната «Мір» Баранавіцкага раёна. Да цяжкага «гэракліна» ён праймаў з маці ў адным доме, прапавалі ў адной брыгадзе.

Здаецца, можна было толькі пазбавіцца сыноўняй любові, шчырым клопатам аб старым чалавеку.

На жаль, у брыгадзе праз год пачалі прымыкаць, што Іван стаў часта парываць дысцыпліну, п'янстваваў. Хтосьці пачуў, што нека нават парываў маці забойства. Але ў гэты момант веру — наўжо падмыскаў рука на роднага чалавекі? Праўда, былі і апаенні. У 1985 годзе ён быў асуджаны на п'яць гадоў пазбавлення волі за наўмыснае цяжкае цялеснае пакаленне, небяспечнае для жыцця.

Судзілі, вызначаючы меру пакарання, прыгаворылі Івана Губко да пазбавлення волі, хоць аднаведзены артыкул за злачынства дзеянні санкцыянаваў і больш працяглае зняволенне. Вільям, спадзяваліся, што чалавек стане на шлях выпраўлення. Дарэмна верылі: на волі ён прабыў усяго паўтара года да здзяйснення чарговага злачынства.

Нажаль, у брыгадзе праз год пачалі прымыкаць, што Іван стаў часта парываць дысцыпліну, п'янстваваў. Хтосьці пачуў, што нека нават парываў маці забойства. Але ў гэты момант веру — наўжо падмыскаў рука на роднага чалавекі? Праўда, былі і апаенні. У 1985 годзе ён быў асуджаны на п'яць гадоў пазбавлення волі за наўмыснае цяжкае цялеснае пакаленне, небяспечнае для жыцця.

Судзілі, вызначаючы меру пакарання, прыгаворылі Івана Губко да пазбавлення волі, хоць аднаведзены артыкул за злачынства дзеянні санкцыянаваў і больш працяглае зняволенне. Вільям, спадзяваліся, што чалавек стане на шлях выпраўлення. Дарэмна верылі: на волі ён прабыў усяго паўтара года да здзяйснення чарговага злачынства.

Нажаль, у брыгадзе праз год пачалі прымыкаць, што Іван стаў часта парываць дысцыпліну, п'янстваваў. Хтосьці пачуў, што нека нават парываў маці забойства. Але ў гэты момант веру — наўжо падмыскаў рука на роднага чалавекі? Праўда, былі і апаенні. У 1985 годзе ён быў асуджаны на п'яць гадоў пазбавлення волі за наўмыснае цяжкае цялеснае пакаленне, небяспечнае для жыцця.

Судзілі, вызначаючы меру пакарання, прыгаворылі Івана Губко да пазбавлення волі, хоць аднаведзены артыкул за злачынства дзеянні санкцыянаваў і больш працяглае зняволенне. Вільям, спадзяваліся, што чалавек стане на шлях выпраўлення. Дарэмна верылі: на волі ён прабыў усяго паўтара года да здзяйснення чарговага злачынства.

Нажаль, у брыгадзе праз год пачалі прымыкаць, што Іван стаў часта парываць дысцыпліну, п'янстваваў. Хтосьці пачуў, што нека нават парываў маці забойства. Але ў гэты момант веру — наўжо падмыскаў рука на роднага чалавекі? Праўда, былі і апаенні. У 1985 годзе ён быў асуджаны на п'яць гадоў пазбавлення волі за наўмыснае цяжкае цялеснае пакаленне, небяспечнае для жыцця.

Судзілі, вызначаючы меру пакарання, прыгаворылі Івана Губко да пазбавлення волі, хоць аднаведзены артыкул за злачынства дзеянні санкцыянаваў і больш працяглае зняволенне. Вільям, спадзяваліся, што чалавек стане на шлях выпраўлення. Дарэмна верылі: на волі ён прабыў усяго паўтара года да здзяйснення чарговага злачынства.

Нажаль, у брыгадзе праз год пачалі прымыкаць, што Іван стаў часта парываць дысцыпліну, п'янстваваў. Хтосьці пачуў, што нека нават парываў маці забойства. Але ў гэты момант веру — наўжо падмыскаў рука на роднага чалавекі? Праўда, былі і апаенні. У 1985 годзе ён быў асуджаны на п'яць гадоў пазбавлення волі за наўмыснае цяжкае цялеснае пакаленне, небяспечнае для жыцця.

Судзілі, вызначаючы меру пакарання, прыгаворылі Івана Губко да пазбавлення волі, хоць аднаведзены артыкул за злачынства дзеянні санкцыянаваў і больш працяглае зняволенне. Вільям, спадзяваліся, што чалавек стане на шлях выпраўлення. Дарэмна верылі: на волі ён прабыў усяго паўтара года да здзяйснення чарговага злачынства.

Нажаль, у брыгадзе праз год пачалі прымыкаць, што Іван стаў часта парываць дысцыпліну, п'янстваваў. Хтосьці пачуў, што нека нават парываў маці забойства. Але ў гэты момант веру — наўжо падмыскаў рука на роднага чалавекі? Праўда, былі і апаенні. У 1985 годзе ён быў асуджаны на п'яць гадоў пазбавлення волі за наўмыснае цяжкае цялеснае пакаленне, небяспечнае для жыцця.

Судзілі, вызначаючы меру пакарання, прыгаворылі Івана Губко да пазбавлення волі, хоць аднаведзены артыкул за злачынства дзеянні санкцыянаваў і больш працяглае зняволенне. Вільям, спадзяваліся, што чалавек стане на шлях выпраўлення. Дарэмна верылі: на волі ён прабыў усяго паўтара года да здзяйснення чарговага злачынства.

Нажаль, у брыгадзе праз год пачалі прымыкаць, што Іван стаў часта парываць дысцыпліну, п'янстваваў. Хтосьці пачуў, што нека нават парываў маці забойства. Але ў гэты момант веру — наўжо падмыскаў рука на роднага чалавекі? Праўда, былі і апаенні. У 1985 годзе ён быў асуджаны на п'яць гадоў пазбавлення волі за наўмыснае цяжкае цялеснае пакаленне, небяспечнае для жыцця.

вяршыў без ваганняў. Забраўшы ў забойца 20 рублёў, пайшоў у Баранавіцкае, дзе дзень п'янстваваў, а надвор'ем паласуе ў вёску. Тут яго ўжо чакалі работнікі міліцыі.

На судовым пасяджэнні родная сестра забойцы прасіла, каб яго расстралялі. Прыгавор аб пакаранні смерцю судовай калегіяй Вярхоўнага суду пакінулі без змянення.

Направадзіўшы пытанне: чаму ў наш час дэмакратычных змяненняў са свабодай, галаснасцю, плюралізмам думак такі набачыні размах набывае злачыннасць, чаму наша жыццё, і да таго ярадаснае, заклінула хваля захаваць? Перадмыслилі аб гвалтоўнай смерці дарослых, дзяцей з'яўляюцца амаль кожны дзень.

Забойцы крывахэрны і жорсткія, гэта з'яўляе ў чалавечым абліччы. Яны рэжучы, гвалтушы, рабуючы, страляючы, помсцячы, заводзячы рахункі, вымагаючы, ліквідуючы сапернікаў, забіваючы іх у чым не вінаватых людзей. Стала страшна выхадзіць вечарам на вуліцу, прахожыя на прыпынках грамадскага транспарту спяшаюцца хутчэй сесці ў яго, каб не быць сведкамі ці ахвярамі выствяжэння адносінаў падшоўшых сумнішальных асоб. Бо часам без усялякіх матываў прызначаныя экспертамі псіхічна паўнаценныя людзі моцна вяршыць сваё правадства. Яны ўбываем, што робіць правільна. Іх атрэсціна жудасныя ўчыныя акты самавыраджэння непадуладнага розуму.

За рэдкім выключэннем, на прыкладзі пераказана на прыкладзі прывядае, усе асуджаныя па 100-м артыкуле Крымінальнага кодэкса, які санкцыянаваў смяротнае пакаранне, улічлі забойства на бытавой глебе, прычым раней яны ўжо адбылі п'яць тэрмін пакарання.

Мне запярэчаць: маўляў, усе гэта чыпер настолькі абстрактна таму, што наша хворая грамадства, дзяржава даваў людзей да зневажальнага жабрацкага стану, яны не ў слях абараніць чалавек ад замаху на яго жыццё. Вось чаму хтосьці вымушаны бярэцца за зброю, нож, каб утаймаваць сваю няўцешнасць, злосьць, становіцца забойцам у ачлі. Магчыма, у гэтым ёсць доля праўды, бо ўсе мы — і дзяржава, і людзі — хворыя. Але ж аналізіруючы, і нават больш дазкі забойства адымаюцца і ў замежных краінах, у тым ліку і ў параўнальна стабільным жыццёвым узроўні.

Выходзіць, вінаватыя толькі беднасць, дэградацыя грамадства як адну з прычын здзяйснення цяжкіх злачынстваў не глыбока. Іх карані хавваюцца больш глыбока — у выхаванні чалавек, у яго спадчынных генах. Апошняе навуковымі калісцямі аднаўлялася. Аналізуючы гэты асобны злачынства, судзілі ўсе больш сціскаюцца да таго, што «злачынства» гены сядзяць у чалавечым для яго нараджэння. Скажам, у баявой акалічцы дзеці пераважаюць нараджаюцца непаўнаценныя, сціскаюцца ў дзяцей да п'янства. А акалічцы — адна з пераходных, якія, як правіла, штурхаюць да злачынства. Лічыць чалавек, папярэджаючы насілле над ішай жывой істотай — гэта адзін бок справы.

Ну, а калі жорсткія, подлая забойства ўсё ж абліваюцца, калі чалавек чыйсьці жыццё адымае, злосьна пакараючы сваё чорнае душы ці, скажам, за спакоейсае прагу нажывы? Ён павінен адкаваць перад забойцам.

Апошнім часам часта выказваюцца думкі: маўляў, наш суд негуманны, чаму адміні пакаранне смерцю. Не ведаю, як у чытачоў «Звязды», а ў мяне, вымушачы чарговую судовую справу, дзе выкладзены жудасны, нечалавечыя адзікі пачавары ў чалавечым абліччы над бездапаможнай ахвярай, не ўзялася з рука, каб вырасціць аднаведзены артыкул з Крымінальнага кодэкса Беларусі.

Славамір АНТАНОВІЧ, саветнік Старшын Вярхоўнага суду Беларусі.

Але сын працягваў патрабаванне ад старой жанчыны грошы. Маці сарвалася на яго. Малады мужчына ўпаў у белую гарачку, сцінуў маці за локця і пачаў біць спачатку рукамі, а потым нагамі па галаву, шыю, грудзі да таго пары, пакуль жанчына не страціла прытомнасць. Тут жа на надлозе разам з ёй і заснуў.

Прачытаўшы рамкам каля чатырох гадзін. Угледзеў, што маці... паважвалася. «Смяночка», убачыўшы, што яго ішталі і тапачкі ў крыві, якая цякла з грудзей і галавы маці, страшна разлаваўся. Азвэралі вырадак крываваа справу да-

Славамір АНТАНОВІЧ, саветнік Старшын Вярхоўнага суду Беларусі.

Але сын працягваў патрабаванне ад старой жанчыны грошы. Маці сарвалася на яго. Малады мужчына ўпаў у белую гарачку, сцінуў маці за локця і пачаў біць спачатку рукамі, а потым нагамі па галаву, шыю, грудзі да таго пары, пакуль жанчына не страціла прытомнасць. Тут жа на надлозе разам з ёй і заснуў.

Прачытаўшы рамкам каля чатырох гадзін. Угледзеў, што маці... паважвалася. «Смяночка», убачыўшы, што яго ішталі і тапачкі ў крыві, якая цякла з грудзей і галавы маці, страшна разлаваўся. Азвэралі вырадак крываваа справу да-

Славамір АНТАНОВІЧ, саветнік Старшын Вярхоўнага суду Беларусі.

Але сын працягваў патрабаванне ад старой жанчыны грошы. Маці сарвалася на яго. Малады мужчына ўпаў у белую гарачку, сцінуў маці за локця і пачаў біць спачатку рукамі, а потым нагамі па галаву, шыю, грудзі да таго пары, пакуль жанчына не страціла прытомнасць. Тут жа на надлозе разам з ёй і заснуў.

ІНТЕС

СПЕЦЫЯЛІЗАВАНЫ ГАНДЛЁВЫ І ТЭХНІЧНЫ ЦЭНТР КАПІРАВАЛЬНАЙ ТЭХНІКІ ФІРМЫ

Canon

КАПІРАВАЛЬНЫ СВЕТ НЕ ВЕДАЕ БОЛЬШ ДАСКАНАЛАЙ ТЭХНІКІ, ЧЫМ АПАРАТЫ ФІРМЫ «CANON»!

У ГАНДЛЁВА-ТЭХНІЧНЫМ ЦЭНТРАХ «ІНТЕС» ВЫ ЗМОЖАЦЕ:

НАБЫЦЬ з першых рук усе спектр капіравальнай тэхнікі фірмы «Canon» — ад прасцейшых офісна-бытавых апаратаў «Canon FC-2» да дзіўляючых ужоленне сваімі магчымацямі многіх машын «Canon NP-8650» і каларовых лазерных капіравальных прыстасаванняў «Canon CLC-500»;

ЗАКАЗАЦЬ любыя расходныя матэрыялы і камплектацыю да капіравальнай тэхнікі фірмы «Canon»;

АТРЫМАЦЬ кампетэнтныя кансультацыі прафесіяналаў;

ПРАЙСЦІ КУРС падрыхтоўкі да работы;

ВЫКАНАЦЬ РАМОНТ любых капіравальных апаратаў фірмы «Canon».

Адрас: Рэспубліка Беларусь, 220046 Мінск, вул. Халмагорская, 57. Тэлефоны ў Мінску: (0172) 45-91-03, 45-97-49, 45-12-39. Факс: (0172) 45-12-39.

Міжнародны інстытут эканомікі і права (МІЭП)

АВ'ЯЗУЕ ПРЫЁМ СТУДЭНТАў НА ФАКУЛЬТАТЫ:

эканамічны, юрыдычны, журналістыкі, паліталогіі, усходнаамерыканісты.

ІНСТЫТУТ МАЕ СУЧАСНУЮ ВУЧЭБНА-МАТЭРЫЯЛЬНУЮ БАЗУ. Формы навучання: вочная, заочная, экстрэная.

Навукае платнае. Прыём без экзаменаў па выніках суб'ектываў да і кастрычніка.

АДРАС: 143970, Маскоўская воб., Балашихінскі раён, лас. Салтыкова, Разінская шаша, д. 69. КАНТАКТНЫЯ ТЭЛЕФОНЫ: 521-66-63, 521-85-02, 521-86-12.

РЭДАКЦЫЯ ГАЗЕТЫ «ЗВЯЗДА»

ПРЫМАЕ ЗАКАЗЫ на комплекснае рэкламнае абслугоўванне ЗАПРАШАЕМ да супрацоўніцтва рэкламных агенцаў.

Узнагароджанне — 5—15 працэнтаў. ЧАКАЕМ ВАС З 10 ДА 18 ГАДЗІН ПА АДРАС: Мінск, пр. Ф. Скарыны, 77, п. 22. ТЭЛ. 32-35-91.

ПРАДАЕЦЦА ДОМ з надвор'ем пабудаваным у Мядзельскім раёне. Тэл. у Мядзель 54-145.

ЧАРЦЫЖЫ. КУРСА-ВЫЯ ПРАКЕТЫ. Тэл. у Мінску 368-605.

МАЛОЕ ПРАДПРЫЕМСТВА ПРАПАНАУЕ

аптовыя і дробна-аптовыя партыі

кандытарскіх вырабаў

вытворчасці Рэспублікі Польшчы. Аплата па безналічаным разліку.

ТЭЛ. (0172) 26-26-49.

ТЭЛЕБАЧАННЕ

1 верасня

Беларускае тэлебачанне

16.30. Навіны.